

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Victoria uti nescius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

VICTORIA UTI NESCIUS. CAP. XIX.

AHominem victoria potum, uti tamen victoria nescientem, intelligere cum vellent, sacerdotes iidem Congrum & subiectum Polypum pingebant. Quia specie potuisse Annibal figurari, cum strage ea Romanorum ad Cannas edita, Romanum oppugnatum ire neglexisset. Ajunt vero, quotiens *Plin. ibid.* Polypi cum Congris certamen ineunt, à Congris facile superari: ceterum nullam esse Congris facultatem, ut Polypos depascere valeant, quod ii labore atq; lubricitate corporis, qua sunt egregie praediti, morsus hollium effugiant, & mutilatis tantum aliquando flagellis elabantur.

TYRANNUS. CAP. XX.

Quod si hominem Ägypti municipii sui longe principem, sed tyrrannica in cives dominatione, quatenus notare vellent, Polypum & Locustam adpingebant: Locusta squidem dominacionem videntur in Polypos exercere, primasq; inter eos obtinere partes, ut apud Horum legitur. Ceterum Aristoteles priores Polypo tribuit, tantoque eum terrori formidinique esse scribit, ut si Locusta Polypum in iisdem retibus esse senferit, præ metu exanimetur quamprimum extincta, Habet hæc B Gammari fluvialis similitudinem, longe tamen major atq; vastior est, & albicantior, cum Gammari subnigricent: quamquam & nigricantes admodum Locustas in Ligustico mari esse conspexit. Pedes huic utroq; ex latere quini, iis adnumeratis, qui in forcipem exuent denticulatum, octoni vero Gammaris. Sed est suus de Locusta locus in crustaceorum commentario.

MORIBUS ALIORUM ACCOMMODATUS.

CAP. XXI.

Pervulgatum vero illud est, ut homo, qui se variis hominum moribus accommodet, sitq; omnium, πετρος. ut Latini dicunt, horarum, per Polypum saxis adhaerentem exprimatur, quem maxime omnium Φυγης πε- colorem mutare conitat, iisq; similem reddere, quibus appropinquaverit saxis. Huic autem similes λύπες, esse homines dicimus, qui pro loco & tempore vivendi rationem accupantur, sequi eorum, apud Νεζιανον. quos degunt, voluntati atq; sententiis in omne obsequium proni dedunt, omni posthabita ingenuitate. Causam demutationis istiusmodi multi reddere conati sunt, eamq; alii voluntariam, alii naturalem, alii coactam tradidere. Voluntariam, quod id astu quodam faciat. Naturalem, quod translucidum sit ejus corpus. Necesariam, quod pro metu ita transmutetur, ut homo etiam pro varia cordis concitatione, hoc vel illo colore genas perfunditur. Voluntariā fane reprehendit D. Ambrosius, propterea quod Polypus dolo malo hoc faciat, ut incautos ad le pisces trahat, eosq; devoret. Theo- phraustus id in genuinam quandam animalis ignaviam reicit, quod ubi conterratus sit tumultu ali- quo colorem mutet, ut hominem facere diebamus, unde proverbium illud emanarit, το κακοῦ τέχεται, mutatur color ignavi. Formidolosi enim omnino sunt Polypi, propterea quod admodum frigidii, eaq; cum primis demutationis causa perhibetur: id quod apertius Phocilides damnat: quod si ea sit mutationis causa reprehensioni omnino obnoxius videatur. Sedenim pleriq; veterum ingenium hujusmodi usque adeo approbaverunt, ut etiam proponerent ad imitandum, ea de causa potissimum Ulyssem esse habitum sapientem asseverarent, quod versuto eslet ingenio prædictus, unde ei apud Homerum πολυτελέπω cognomentum, & suavidicus ita suadet Pindarus;

Ποντίς θηρες χεωπι.

Μάλιστι νοον περιθέων

Πάσσις πλίσσις ουλέει.

quam sententiam ita ex commodo transtulimus:

Age age colori Polypi

Mentem apparatus optime

In urbe qua velis mane.

Suadet hoc ipsum Theognis, cuius sententia eadem cum Pindarica:

Mentem habeas quam multicolor dum cautibus haret

Polypus,

Est enim ubi Theognidianus versus ita legitur:

Πελιπόδι οὐδον ἔχει πολυπλόκος ὁ ποτὶ πίτερη

Τῇ πεσσομαλήσεις, τοῖς δὲ ιδεῖν ἐφάνη.

Tt. 2

*Id est, men-
tem habens
Safri Poly-
pi, qui pro-
tinus illa.
Se quibus
admovit,
saxo colore
refert.*

Sedenim